

XARXA de Debat EDUCATIU amb i per a les FAMÍLIES

Parets del Vallès

“PARLEM-NE! Com portes l'adolescència del teu fill/a? Vine i en parlem!” a càrrec d'Isabel Martínez.

Dimarts, 11 de febrer de 2014.
Secció d'Institut de Parets del Vallès II

A continuació us oferim el resum d'alguns aspectes sobre els quals vam reflexionar partint dels dubtes i preguntes de les famílies, en la xerrada **“Parlem-ne!”**, a càrrec de la Isabel Martínez, del passat 11 de febrer de 2014.

Isabel Martínez és psicòloga clínica. Té una experiència de més de 20 anys en l'atenció amb la infància i les persones adultes. Fa xerrades a Barcelona. Des de fa 13 anys treballa en el Servei Municipal d'Atenció Psicològica infantil i juvenil a Parets del Vallès i és, des de fa 6 anys, una de les tutores de joves padrins de la Biblioteca de Can Butjosa. Forma part de la Xarxa per a la Promoció dels Bons Tractes a la Infància i l'Adolescència i de la Xarxa de Debat Educatiu amb i per a les Famílies del municipi.

Volen ser grans però no ho són!

Estan en el moment de transició entre la infantesa i l'adulthood i aquest moment els hi genera una certa confusió. Cal establir la diferència entre pubertat i adolescència.

Quins canvis d'humor!

Sí, i es donen tant en nois com en noies, però ho presenten de manera diferent. Les noies generalment, ho presenten mitjançant les llàgrimes, queixes, reivindicacions i els nois expressen agressivitat amb tristesa, s'enfaden, estan en silenci...

Donen respostes impertinents, van de "sobrats"

Busquen l'enfrontament amb les persones adultes de referència per tenir uns criteris clars i coherents. No estan d'acord amb els càstigs. A més, tenen un sentit propi de la justícia.

Cal reivindicar com a família el nostre temps d'intimitat personal.

Els adolescents es mouen en el principi de plaer per contra del principi de realitat: el que volen ho volen en el moment. Els hi costa sortir d'aquí. És important que sàpiguen que les accions tenen les seves conseqüències i les persones adultes han de ser coherents i constants amb aquests criteris.

Tots són drets!! i les responsabilitats?

Fer-se gran vol dir tenir responsabilitats i cal donar-los el dret a equivocar-se. Cal tenir en compte on posem les responsabilitats i en quines tasques les posem i relativitzar-ne d'altres (el criteri familiar decidirà a què li donen més importància).

- Es comparen entre els germans i germanes?**
Ens comparem de per vida i no té a veure amb l'actitud dels pares i mares.

- L'expressió: ja va! i ells ho volen tot: Ja!**
Canvien les prioritats de quan era jove i alhora són diferents de les dels adults. Allò que esperen els pares dels fills pot ser una gran llosa. Amor, amistat, desig sexual són molt presents a l'etapa i molt potents.

- Tots els adolescents se senten fora de lloc,** o han crescut massa aviat o massa tard, o són molt alts o massa baixos.... A l'adolescent li costa tenir consciència del després, el mou la impulsivitat. Li donen molta importància al grup com a referent per a tot i la il·lusió és el motor de tot.

- Ús de les xarxes socials, internet, telèfons mòbils per part dels adolescents.**
Els adolescents donen valor a allò que els pares li donen (telèfons cars....). Molts dels adolescents tenen telèfon mòbil i cal regular-ne l'ús. En aquest tema es presenten molts dubtes doncs són eines noves per moltes mares i pares però no ho és pels adolescents... Internet també és una bona eina davant la qual cal regular-ne l'ús, seguint els mateixos criteris familiars que amb tota la resta de coses.